

[Alfred Jensen.]

arbejdende folks kår sikrer udbygningen af erhvervslivet, sikrer udnyttelsen af de produktionsmuligheder, der findes, og sikrer fuld beskæftigelse.

Det er det, vi har talt for, og jeg vil gerne fremhæve i denne forbindelse, at det, der her er foreslået, ikke er tilstrækkeligt; men vi skal gerne støtte det og yde vor medvirken til, at vi får lavet alt det, der kan gennemføres på dette område. Jeg er i og for sig enig i, at det burde have været gennemført i forsommeren, så vi kunne have taget fat på det, det nu drejer sig om. Nu er jo selv denne lille, beskedne foranstaltning blevet forsinket, og de større problemer bliver det vel også vanskeligt at få sat til debat på den rigtige måde her i tinget. Men hvis ikke andre vil drage omsorg for, at problemerne sættes under debat, så vil vi gøre det. Vi finder det urimeligt, at man tager så overfladisk på dette spørgsmål, og at man nøjes med så små foranstaltninger, foranstaltninger, der vil virke så lidt som de foreliggende. Det er anderledes, mere omfattende og dybtgående ting, der skal til.

Arbejdsministeren (Bundvad): Det lovforslag, vi her behandler, var jo til første behandling allerede i maj måned, og dengang havde vi en længere debat om de problemer, som ligger i lovforslaget. Jeg har nu kunnet konstatere, at de udtalelser, der er faldet fra de forskellige ordførere, om jeg så må sige, ligger og drejer om de samme punkter som dengang. Der er altså ikke kommet nogen meningsforandring, og derfor kan jeg også tillade mig nu, som jeg gjorde dengang, at takke samtlige ordførere for velvillig modtagelse af lovforslaget. Det er min opfattelse, at vi i et udvalg vil kunne arbejde os frem til et tilfredsstillende resultat og også gøre det forholdsvis hurtigt.

Jeg bemærkede naturligvis, at det ærede medlem hr. Søren Andersen og det ærede medlem hr. Asger Jensen var modstandere af værkstedshuse, og jeg forstod, at det var, fordi i hvert fald det ærede medlem hr. Søren Andersen opfattede det som noget, der ligesom var i familie med egnsudviklingsloven. Jeg havde håbet, at den modstand, man gav udtryk for i maj

måned, var fordampet, fordi man måske havde haft lejlighed til at tale med håndværksmestrene i løbet af sommeren, men det er den altså ikke, og derfor må jeg konstatere, at på det punkt vil vi formentlig ikke kunne få de to ærede partier med. Til gengæld kan jeg glæde mig over, at Håndværksrådet synes, at det er en god og fornuftig foranstaltning.

Med hensyn til det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Morten Larsen rejste om landbrugsbyggeriet, blev jeg ikke helt klar over, om det ærede medlem mente, at vi skulle udvide denne lovgivning til også at omfatte visse områder inden for landbrugsbyggeriet, eller om det ærede medlem tænkte sig, at vi skulle tage den særlige lov, vi har om landbrugsbyggeri, op til revision og undersøge, om den nu også opfylder sit formål, om den tager nok med, om der er nok penge i den, og hvad man nu kan finde på. Hvad det sidste angår, kan jeg nævne, at regeringens økonomiudvalg for nogle dage siden netop har beskæftiget sig med dette, og at landbrugsministeren i øjeblikket er optaget af at se på, hvorvidt der er ønsker om og mulighed for en udvidelse på de områder, som det ærede medlem hr. Morten Larsen omtalte.

Mere havde jeg egentlig ikke tænkt mig at sige, for det ville alt sammen være gentagelser. Jeg vil dog lige have lov til at fremhæve, at man skal huske på, at den kommende lov ikke alene er en lov om at skaffe beskæftigelse, men også en lov om at skaffe visse bestemte mennesker beskæftigelse, og det er det, man ofte overser i diskussionen. Jeg synes, det fremgik ganske klart af det ærede medlem hr. Søren Andersens hele indstilling, at han ønskede loven drejet rundt til at være en lov om normal beskæftigelse på normale vilkår. Det vil jeg også gerne gå med til, for så vidt angår løn, akkorder, tempo og alt det andet. Men når vi skal gøre en samfundsindsats for at skaffe beskæftigelse til folk, som er ude af arbejdstrening, således at de kan få en vej over til normal beskæftigelse, er det nødvendigt at tage hensyn til dem, der har gået længst. Vil man gå den anden vej, skal vi bruge mange, mange flere penge, og hvis det ærede medlem hr. Asger Jensen mener, at vi har fået for få menne-